EUROPA-
KOMMISSIONEN

Bruxelles, den 20.5.2014
COM(2014) 277 final

RAPPORT FRA KOMMISSIONEN

Til Det Økonomiske og Finansielle Udvalg

i henhold til artikel 12 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1210/2010 af 15. december 2010 om autentificering af euromønter og håndtering af euromønter, der er uegnede til at være i omløb

RAPPORT FRA KOMMISSIONEN

Til Det Økonomiske og Finansielle Udvalg

i henhold til artikel 12 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1210/2010 af 15. december 2010 om autentificering af euromønter og håndtering af euromønter, der er uegnede til at være i omløb[1]

1. FORMÅLET MED FORORDNING (EU) NR. 1210/2010

For bedre at beskytte euroen mod falskmøntneri stilles der i Rådets forordning (EF) nr. 1338/2001[2] krav om, at kreditinstitutter og andre udbydere af betalingstjenester, for så vidt angår deres betalingsaktivitet, samt alle andre økonomiske aktører, der deltager i håndtering og udlevering af pengesedler og mønter til offentligheden, har pligt til at sikre, at eurosedler og -mønter, som de modtager, og som de har til hensigt at bringe i omløb igen, kontrolleres med henblik på ægthed, og at falske sedler og mønter afsløres.

Hvad mønter angår, er denne forpligtelse yderligere udspecificeret i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1210/2010 af 15. december 2010 om autentificering af euromønter og håndtering af euromønter, der er uegnede til at være i omløb (i det følgende benævnt "forordningen"). Formålet med forordningen er at sikre en effektiv og ensartet autentificering af euromønter i hele euroområdet ved at opstille bindende regler for anvendelsen af fælles procedurer for autentificering af euromønter i omløb og for gennemførelse af de nationale myndigheders kontrol med autentificeringsprocedurerne. En autentificeringsprocedure har til formål at efterprøve, at euromønter er ægte, og at de er egnede til at være i omløb.

Forordningen fastlægger, at autentificeringsforpligtelsen skal gennemføres med assistance fra møntbehandlingsmaskiner eller uddannet personale. Efter autentificeringen skal alle euromønter, der formodes at være falske, og euromønter, der er uegnede til at være i omløb, videresendes til det nationale møntanalysecenter eller en anden myndighed udpeget af den pågældende medlemsstat. Forordningen fastlægger testkrav til møntbehandlingsmaskinerne, regler for håndtering af euromønter, der er uegnede til at være i omløb, samt

[1] EUT L 339 af 22.12.2010, s. 5.
[2] EFT L 181 af 4.7.2001, s. 6.

kontrolmekanismer, som skal etableres af medlemsstaterne for at sikre, at institutionerne lever op til deres autentificeringsforpligtelse.

I henhold til artikel 7 i forordningen blev retningslinjerne for gennemførelsen af forordning (EU) nr. 1210/2010 (i det følgende benævnt "ETSC-retningslinjerne") fastlagt af Det Europæiske Tekniske og Videnskabelige Center (ETSC), der er oprettet ved Kommissionens afgørelse 2005/37/EF[3].

2. FORMÅLET MED RAPPORTEN

I henhold til artikel 12, stk. 4, i forordningen skal Kommissionen efter at have analyseret de årlige rapporter, der er modtaget fra medlemsstaterne, forelægge en årlig rapport for Det Økonomiske og Finansielle Udvalg om udviklingen og resultaterne vedrørende autentificering af euromønter og euromønter, der er uegnede til at være i omløb.

Det er første gang, Kommissionen har udarbejdet en sådan årlig rapport. Forordningen har været gældende siden den 1. januar 2012 hvad autentificeringsproceduren angår. Rapporten dækker 2012, og det vigtigste formål med den er at vurdere, om de fælles autentificeringsprocedurer er blevet gennemført korrekt, om de nationale myndigheders autentificeringsprocedurer i forbindelse med kontrolmekanismerne er effektive og endelig at give et samlet statistisk overblik baseret på de rapporter, der er modtaget fra medlemsstaterne.

3. MEDLEMSSTATERNES RAPPORTER OM DERES AKTIVITETER VEDRØRENDE AUTENTIFICERING AF EUROMØNTER

I henhold til artikel 12, stk. 1, indgiver medlemsstaterne en gang om året rapporter til Kommissionen om deres virksomhed med autentificering af euromønter. Rapporterne skal indeholde oplysninger om antallet af kontroller, der er udført, og af kontrollerede møntbehandlingsmaskiner, testresultaterne, mængden af mønter, som de pågældende maskiner har behandlet, antallet af formodede falske euromønter, der er analyseret, og antallet af indløste euromønter, der er uegnede til at være i omløb, samt oplysninger om eventuelle undtagelser fastlagt i forordningen.

[3] Kommissionens afgørelse af 29. oktober 2004 om oprettelse af Det Europæiske Tekniske og Videnskabelige Center (ETSC) og om samordning af de tekniske aktiviteter med henblik på at beskytte euromønterne mod falskmøntneri. EUT L 19 af 21.1.2005, s. 73.

Fristen for fremsendelse af de årlige rapporter fra medlemsstaterne er i ETSC-retningslinjerne fastlagt til den 15. februar i året efter det år, som der rapporteres om[4].

4. VURDERING AF MEDLEMSSTATERNES RAPPORTER FOR 2012

4.1. Vurderingskriterier

De vigtigste kriterier for autentificering af euromønter og euromønter, der er uegnede til at være i omløb, der skal indberettes, er fastlagt i forordningens artikel 12. For at koordinere gennemførelsen af autentificeringsprocedurerne blev Det Europæiske Tekniske og Videnskabelige Center (ETSC) i forordningens artikel 7 udpeget til at fastlægge retningslinjer, herunder praktiske gennemførelsesbestemmelser for kontrol, efterprøvning og revision af medlemsstaterne, efter høring af ekspertgruppen for falske mønter (CCEG). Medlemsstaterne skulle, på grundlag af ETSC-retningslinjerne, indberette om følgende indikatorer[5]:

1. Det samlede antal af behandlede mønter i 2012 for de tre højeste pålydender
2. Det samlede antal af kontroller foretaget på stedet
3. Det samlede antal kontrollerede møntbehandlingsmaskiner
4. Det samlede antal mønter, der er behandlet af kontrollerede møntbehandlingsmaskiner
5. Det samlede antal analyserede formodede falske mønter
6. Det samlede antal indløste uegnede mønter.

4.2. Vurdering af rapporterne

16 medlemsstater i euroområdet var i stand til at leve op til forpligtelsen til at indsende deres "årlige rapport", nemlig Belgien, Tyskland, Estland, Grækenland, Spanien, Frankrig, Irland, Italien, Cypern, Luxembourg, Malta, Nederlandene, Østrig, Portugal, Slovenien og Slovakiet. Blandt de medlemsstater, der har fået en påmindelse om at sende deres rapporter, mangler kun Finland at få det gjort.

Selv om denne rapport henviser til det samlede antal, må det bemærkes, at det samlede antal kun afspejler situationen i de medlemsstater i euroområdet, som indtil videre har indsendt oplysninger.

[4] Kun 7 medlemsstater i euroområdet indsendte deres rapporter inden for fristen den 15.2.2013.
[5] Se bilag I.

Et fuldstændigt overblik over samtlige tal findes i bilag II.

4.2.1. Det samlede antal af behandlede mønter i 2012 for de tre højeste pålydender

I henhold til artikel 3 gennemfører institutionerne[6] autentificeringsforpligtelsen ved at anvende møntbehandlingsmaskiner, der er opført på listen af ETSC, og som er designede til at efterprøve, at euromønter er ægte, og at de er egnede til at være i omløb.

Det samlede antal mønter, der blev behandlet af møntbehandlingsmaskiner i 2012 for de tre højeste pålydender, er **9 845 834 296**[7]. Dette antal svarer til **58,82 %** af antallet af mønter i omløb[8].

4.2.2. Det samlede antal af kontroller foretaget på stedet

I henhold til forordningens artikel 6 foretager medlemsstaterne årligt kontrol på stedet i "institutterne" for ved hjælp af sporingstests at efterprøve, om et repræsentativt udvalg af de anvendte møntbehandlingsmaskiner fungerer korrekt.

Samlet set udførte medlemsstaterne **220**[9] kontroller på stedet i 2012. Der var betydelige variationer i antallet af indberettede kontroller - mellem **1** og **76** kontroller pr. medlemsstat. Det kan forklares med markedets størrelse og den måde, hvorpå markedet i en bestemt medlemsstat er organiseret med hensyn til behandlingen af kontanter. I nogle medlemsstater behandles samtlige mønter af én enkelt pengetransportvirksomhed, og i andre af eksempelvis særskilte kommercielle banker. Fire medlemsstater (Grækenland, Italien, Luxembourg og Malta) har ikke indberettet om kontrol. De vil blive opfordret til at forbedre deres indberetning eller indføre kontrolmekanismerne, hvis det endnu ikke er gjort.

4.2.3. Det samlede antal kontrollerede møntbehandlingsmaskiner

I alt **315**[10] møntbehandlingsmaskiner er blevet kontrolleret, og **70,15 %**[11] af dem viste sig at leve op til specifikationerne. For de maskiner, der ikke lever op til specifikationerne, burde de korrigerende foranstaltninger, som omtales i forordningens artikel 6, stk. 7, være blevet foretaget.

[6] Artikel 2, litra d), i forordning nr. 1210/2010 sammenholdt med artikel 6, stk. 1, i forordning 1338/2001.
[7] Se bilag I.
[8] Beregnet på grundlag af nettoudstedelse af 16 737 875 000 mønter (kilde: Den Europæiske Centralbanks Currency Information System Report fra december 2012). Det bør imidlertid bemærkes, at nogle mønter kan være blevet kontrolleret flere gange.
[9] Se bilag I.
[10] Se bilag I.
[11] Se bilag II.

4.2.4. Det samlede antal mønter, der er behandlet af kontrollerede møntbehandlingsmaskiner

Medmindre Kommissionen har modtaget en anmeldelse om dispensation, som fastlagt i artikel 6, stk. 5, i forordningen, er medlemsstaterne, i henhold til artikel 6, stk. 3, forpligtet til at kontrollere de møntbehandlingsmaskiner, som har behandlet mindst 25 % af den samlede nettomængde af de tre højeste pålydender af euromønter, der er udstedt af den pågældende medlemsstat fra indførelsen af euromønter indtil udgangen af 2011.

På grundlag af de oplysninger, der blev uddraget af ECB's database om nettoudstedelse pr. medlemsstat fra indførelsen af euroen indtil udgangen af 2011, opfyldte de følgende medlemsstater kriteriet på 25 %, der er nævnt i artikel 6, stk. 3: Belgien, Estland, Spanien, Frankrig, Irland, Nederlandene, Portugal og Slovenien[12] (se bilag III).

Tyskland og Slovakiet benyttede undtagelsen i artikel 6, stk. 5, og overholdt den nedre grænse på 10 %[13].

Det samlede antal mønter, der blev behandlet af møntbehandlingsmaskiner, som blev kontrolleret af de udpegede nationale myndigheder, udgjorde **6 117 955 983**[14]. Det svarer til **62,13 %** af antallet af behandlede mønter i 2012[15].

4.2.5. Det samlede antal analyserede formodede falske mønter

Det samlede antal formode falske mønter, der er analyseret, henviser til alle mistænkelige mønter, som er sendt til de nationale møntanalysecentre i de enkelte medlemsstater med henblik på analyse. Det samlede antal formodede falske mønter, der er analyseret, udgør **567 054**[16] mønter. Det samlede antal falske euromønter, der er afsløret i omløb, udgør **180 139** mønter[17].

4.2.6. Det samlede antal indløste uegnede mønter

Medlemsstaterne indløser eller ombytter euromønter, der er blevet uegnede som følge af, at de har været i omløb længe eller er blevet beskadiget, eller som er blevet kasseret af andre grunde under autentificeringsproceduren. Medlemsstaterne kan nægte at indløse euromønter, der er uegnede til at være i omløb, hvis de er blevet forandret enten forsætligt eller ved en

[12] Italien, Luxembourg, Cypern, Malta og Østrig opfyldte ikke kriterierne.
[13] Grækenland anmodede om en undtagelse, men overholdt ikke den nedre grænse, da landet ikke indberettede nogen kontrol.
[14] Se bilag I.
[15] Bygger på tallet i punkt 4.2.1.
[16] Se bilag I.
[17] Kilde: ETSC årlige rapport om beskyttelse af euromønter i 2012.

behandling, som med rimelighed kunne forventes at ville forandre dem. Dog indløses mønter, der er indsamlet til velgørende formål, såsom "ønskebrøndsmønter". Det samlede antal indløste uegnede mønter udgør **14 002 311**[18] mønter.

5. KONKLUSIONER

Denne rapport er den første rapport i henhold til artikel 12, stk. 4, i forordningen. Da forordningen har fundet anvendelse fra den 1. januar 2012 med undtagelse af kapitel III, var kalenderåret 2012 det første år i gennemførelsen af forordningen.

Da ikke alle rapporter er blevet modtaget[19], vil Kommissionen tage de nødvendige skridt til at minde medlemsstaterne i euroområdet om forpligtelsen til rettidigt at opfylde kravene i forordning 1210/2010.

På grundlag af de indberettede oplysninger kan det konkluderes, at autentificeringsproceduren i "institutterne" synes at være på plads i de fleste medlemsstater i euroområdet, og at 12 ud af 17 medlemsstater i euroområdet foretager den kontrol af den korrekte gennemførelse af autentificeringsforpligtelsen ved de "institutter", der henvises til i artikel 6 i forordning 1338/2001.

En yderligere finjustering af medlemsstaternes indberetningspligt er imidlertid nødvendig for at gøre det muligt for Kommissionen at danne sig et samlet billede af de autentificeringsprocedurer, der er indført i medlemsstaterne. Rapporterne fra medlemsstaterne når ikke den grad af fuldstændighed og ensartethed, der er nødvendig, for at Kommissionen kan foretage en grundig vurdering. En yderligere harmonisering og forbedring af indberetningen vil blive drøftet inden for rammerne af den eksisterende ekspertgruppe (ekspertgruppen for falske mønter) og vil blive beskrevet nærmere i ETSC-retningslinjerne med henblik på de fremtidige rapporter.

[18] Se bilag I.

[19] Som anført i afsnit 4.2 var 16 medlemsstater i stand til at overholde deres forpligtelse til at forelægge en rapport og kun Finland var ikke i stand til at leve op til forpligtelsen.